

Iznenadena od Boga

Celina, 23-godišnja Kineskinja, studira za koncertnu pijanisticu u Austriji. Nakon doživljene osobne tragedije, pronašla je nove prijatelje, i put do Boga, u studentskom domu u Beču.

11.05.2010.

Kada sam došla u Europu 2003. godine iz Lanzhou-a u Narodnoj Republici Kini, nisam sumnjala da će to voditi do važnog razvoja ne samo mog profesionalnog života, nego da će se promijeniti i moj život u cjelini.

San se ostvaruje: Beč

Vježbanje klavira - do trinaest sati dnevno! Tako je izgledao moj život, i život mnogih drugih mladih Kineza koji su željeli nastaviti glazbenu karijeru. Moj cilj je bio visoko postavljen: Htjela sam pobijediti na glazbenom natjecanju čija je nagrada bila studij u Beču, na glazbenom konzervatoriju. I uspjela sam! Bila sam nagrađena ulaznicom za Grad glazbe (City of Music), zajedno sa svojim tadašnjim dečkom, vrlo talentiranim flautistom. Imali smo ozbiljne planove za zajedničku budućnost i razmišljali smo o braku.

Međutim, to nam nije bilo suđeno. Kad smo se vratili u Kinu na odmor, poginuo je u automobilskoj nesreći. Bio je to veliki udarac za mene. Ali Božje putove često nije lako razumjeti od prve. Još se sjećam savjeta koji su mi dali jedni prijatelji moje majke koji su kršćani: "Čuvaj

svoju vjeru u Boga." Ali ja nisam bila krštena.

Währing — novi dom

Kad sam se vratila u Beč, tražila sam mjesto za boravak, i pronašla sobu u studentskom domu za žene - Währing, koji vode ljudi Opusa Dei. To je bila velika sreća za mene. Ovdje sam pronašla snažnu potporu za moj studij glazbe, a također i došla do zaključka da cijeli smisao mog života ne može biti samo moja profesionalna karijera. Cjelodnevno vježbanje i održavanje koncerata nije moglo biti sve što za što se živi.

Smrt mog dečka, navela me da pitam sebe mnoga pitanja. Počela sam tragati za, i boriti se s Bogom. Moje suočavanje sa smrću dovelo me polako natrag u život! Zajedno sa svojim prijateljima iz doma sam išla na izlete, naučila sam njemački, uređivali smo vrt i kuću ... i ja više nisam trebala vježbati strogo trinaest

sati dnevno. Put je bio dug. Morala sam se odreći starih navika. Prestala sam koristiti horoskope za dobivanje savjeta u potrazi za mojom budućnošću, i odlučila sam uzeti svoj život u svoje vlastite ruke, i uz Božju pomoć voditi ga pravim putem. Rasla sam u svom povjerenju prema Bogu, koji je uvijek bio tu za mene i kome sam, u njegovu čast, pokušala svako vježbanje pretvoriti u gala koncert.

Duboka radost i mir

Željela sam naučiti više o katoličkoj vjeri, i u domu sam dobila odgovore na moja pitanja. Nakon temeljite pripreme i ispitivanje katoličke vjere i načina života, bio sam krštena u kapelici centra, tijekom Vazmenog bdijenja 2005. godine. Svi su mi pomogli u pripremama. Išli smo zajedno pronaći krsnu svijeću i bijelu haljinu, a također i par naušnica. Nosim te naušnice na svakom koncertu, kao sjećanje na najvažniji

trenutak u mom životu. Velika vjera i radost preplavila je moju dušu. I duboki mir je ušao u moj život.

U međuvremenu studiram s profesorom u Linzu. Znam da se moj novi život u vjeri mora obnavljati svaki dan. Za pronalaženje Krista u svom svakodnevnom životu čitam Evanđelje, provodim nekoliko trenutaka u razgovoru s Bogom, i odlazim redovito na sakramente. U Linzu se susrećem sa prijateljima iz Opusa Dei, da bih pronašla ohrabrenje za dosljedan život vjere. Moto za moj novi život glasi: Bog je sigurna pomoć!